

ΟΔΥΣΣΕΙΑ: Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

22η Ενότητα (Ραψωδία π, 185-336)

2ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

«Λαερτιάδη διογέννητε,
πολυμήχανε Οδυσσέα!
Έφτασε η ώρα. Φανερώσου
στο παιδί σου.»

«Ήρθε η στιγμή να
σχεδιάσετε τον όλεθρο των
μνηστήρων. Φλέγομαι να μπω
σ' αυτή τη μάχη!»

Όταν έφυγε ο Εύμαιος, η θεά Αθηνά κάλεσε τον Οδυσσέα έξω από το καλύβι. Ήταν έτοιμη να βάλει σε εφαρμογή το μεγάλο σχέδιο.

Με το χρυσό της ραβδί, η θεά έλυσε την παραμόρφωσή του. Τον έντυσε με καθαρά ρούχα. Το δέρμα του σκούρυνε, τα μάγουλά του γέμισαν και το σώμα του ορθώθηκε ψηλό και αγέρωχο.

«Αλλιώςτικος
φαντάζεις τώρα, ξένε...
Άλλαξαν τα ρούχα σου,
το δέρμα σου!»

«Αν είσαι κάποιος θεός
από τον απέραντο ουρανό,
σπλαχνίσου μας! Θα σου
προσφέρουμε χρυσά δώρα,
μόνο ελέησέ μας!»

Ο Οδυσσέας μπήκε στην καλύβα. Ο νεαρός Τηλέμαχος έμεινε έκθαμβος. Γύρισε αλλού το βλέμμα του με δέος, νομίζοντας πως αντίκριζε κάποιον αθάνατο.

«Όχι, δεν είμαι θεός.
Πώς με φαντάστηκες
αθάνατο;»

«**Είμαι ο πατέρας
σου!** Αυτός για τον
οποίο στενάζεις και
υποφέρεις τόσα
χρόνια!»

Βασανισμένος αλλά γεμάτος αγάπη, ο θείος Οδυσσέας αποκάλυψε επιτέλους την αλήθεια στον γιο του, αφήνοντας τα δάκρυα να κυλήσουν ελεύθερα στο χώμα.

«Όχι! Δεν είσαι ο πατέρας μου! Κάποιος θεός με μαγεύει για να με κάνει να υποφέρω κι άλλο!»

«Πριν ήσουν θεός με μαγεύει για να με κάνει να υποφέρω κι άλλο!»

«Πριν ήσουν ένας γέρος με κουρέλια και τώρα μοιάζεις με τους θεούς! Κανείς θνητός δεν μπορεί να το κάνει αυτό μόνος του!»

Ο Τηλέμαχος αρνούνταν να πιστέψει το θαύμα. Ο πόνος της απουσίας του πατέρα του τον έκανε καχύποπτο απέναντι σε αυτό που έβλεπαν τα μάτια του.

«Τηλέμαχε, δεν σου πρέπει να αμφιβάλεις. Άλλος Οδυσσέας δεν πρόκειται να έρθει. Είμαι **εγώ!** Πάτησα τα πατρικά μου χώματα μετά από είκοσι χρόνια!»

«Αυτό που βλέπεις είναι **έργο της Αθηνάς**. Εκείνη με κάνει ό,τι θέλει. Τη μια ζητιάνο, την άλλη νέο με ωραία ρούχα.»

Ο πολύτροπος βασιλιάς εξήγησε τη θεϊκή παρέμβαση. Η μεταμόρφωσή του δεν ήταν απάτη, αλλά το δώρο της προστάτιδας θεάς του, της Παλλάδας Αθηνάς.

«(Πατέρα...
επιτέλους...)»

Ο Τηλέμαχος χύθηκε πάνω του και τον αγκάλιασε. Τους συνεπήρε ο ίμερος του θρήνου. Έκλαιγαν σπαραχτικά, σαν τους αετούς που οι κυνηγοί τους άρπαξαν τα μικρά. Οδυρμός πικρός και ατελείωτος.

«Με ποιο καράβι έφτασες στην Ιθάκη, πατέρα; Ποιοι ναυτικοί σε έφεραν; Πεζός αποκλείεται να ήρθες...»

«Θα σου πω την αλήθεια, παιδί μου. Οι Φαίακες, οι σπουδαίοι θαλασσινοί, με έφεραν ως εδώ. Αλλά η Αθηνά με οδήγησε σε σένα, για να σχεδιάσουμε τον φόνο των εχθρών μας.»

«Θυ.
Οι **Φαίακες**, οι σπουδαίοι θαλασσινοί, με έφεραν. Αλλά η Αθηνά με οδή σε σένα, για να σχεδιάσουμε τον φόνο των εχθρών μας.»

Αφού κόπασε ο θρήνος, ο νους γύρισε στην πραγματικότητα. Ο Τηλέμαχος έπρεπε να μάθει πώς επέστρεψε ο πατέρας του στο νησί.

«Αύριο, με την Αυγή,
θα πας στο παλάτι και θα
ανακατευτείς με τους
περήφανους μνηστήρες.»

«Εμένα
θα με φέρει αργότερα
ο Εύμαιος. Θα έχω ξανά
τη μορφή του γέρου
ζητιάνου.»

Ο πολύμητις Οδυσσέας δεν έχασε χρόνο. Το μυαλό του, ακονισμένο από τον πόλεμο και την περιπλάνηση, κατέστρωσε το τέλειο σχέδιο εκδίκησης.

«Αν με καταφρονήσουν
μέσα στο ίδιο μου το σπίτι, αν
με σύρουν, αν με χτυπήσουν...
η καρδιά σου πρέπει να
μείνει ψύχραιμη!»

«Κάνε υπομονή.
Μίλησέ τους με μαλακά
λόγια. Δεν θα σε ακούσουν,
γιατί τους πλησιάζει η
μοιραία μέρα!»

Η πιο δύσκολη δοκιμασία για τον 17χρονο πρίγκιπα δεν θα ήταν η μάχη, αλλά η υπομονή. Έπρεπε να βλέπει να εξευτελίζουν τον πατέρα του χωρίς να αντιδρά.

Το σχέδιο ήταν αριστουργηματικό: να αφήσουν τους μνηστήρες άοπλους την ώρα της κρίσης. Η Παλλάδα Αθηνά και ο Δίας θα φρόντιζαν να θολώσουν τα μυαλά των εχθρών.

«Και το πιο σημαντικό,
αν είσαι πραγματικά γιος μου:
**Κανείς να μη μάθει ότι
ο Οδυσσέας επέστρεψε!**»

«Μήτε ο Λαέρτης,
μήτε ο Εύμαιος... Ούτε
καν η ίδια η Πηνελόπη! **Μόνο
εσύ κι εγώ**, για να δοκιμάσουμε
ποιος δούλος **μάς τιμά και
ποιος μάς πρόδωσε.**»

Η μυστικότητα ήταν η ασπίδα τους. Πατέρας και γιος, ενωμένοι πια, θα αντιμετώπιζαν μόνοι τους την τελική δοκιμασία πριν πάρουν πίσω το βασίλειό τους.

«Είμαι μαζί σου,
πατέρα. Μέχρι
το τέλος.»

Η νύχτα έπεσε πάνω από την Ιθάκη, κρύβοντας στα σκοτάδια της το μεγαλύτερο μυστικό. Το σχέδιο είχε καταστρωθεί. Οι θεοί είχαν πάρει τη θέση τους. Η ώρα της εκδίκησης ζύγωνε...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ!!

Η αναγνώριση ολοκληρώθηκε. Τώρα ξεκινά η μάχη για την Ιθάκη.
Μείνετε συντονισμένοι για την επόμενη ραψωδία!